

71. ПРОШЕТА СЕ МОМА, НИЗ НОВА ГРАДИНА

♩ = 208

Pro - she - ta se mo - ma, niz no - va gra -
kit - ka da si ski - ne, kit - ka da mi

D gm D gm

ди - на Ми ја у - а -
рис - не. ем ја у - а -

em G

па - ла, ед-на љу - та зми - ја, зми - ја,
па - ла, ем ја за - вит - ка - ла. ка - ла.

D G A A D

1. Прошета се мома, низ нова градина
китка да си скине, китка да мирисне.
Ми ја улапала, една љута змија,
ем ја улапала, ем ја завиткала.

2. Викна си моме, викна си да плаче
одете викнајте, мојта стара мајка.
Рака да си пушти, змија да извади
змија да извади, мен да куртулиса.

3. Кога дојдела, нејна стара мајка
рака да си пушти, змија да извади.
Неможам ќерко, змија да извадам,
без тебе можам, без рака можам.

4. Одејте, викнајте, мојто прво либе
рака да си пушти, змија да извади.
Рака си пуштило, змија извадило,
без рака можам, без тебе не можам.